23/12/2018

Μητρ. Βεροίας: “Δε συνειδητοποιούμε πόσο ευλογημένοι είμαστε”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Κατά την 23η Δεκεμβρίου 2018, Κυριακή προ της Χριστού Γεννήσεως, **ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, κ. Παντελεήμων,** ιερούργησε και κήρυξε τον θείον λόγον εις τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης.

Παρακάτω, **παραθέτουμε αυτούσια την ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου** εις την Θεία Λειτουργία :

«Καί οὗτοι πάντες μαρτυρηθέ-ν-τες διά τῆς πίστεως οὐκ ἐκομί-σαν-το τήν ἐπαγγελίαν».

Κυριακή πρίν ἀπό τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, καί οἱ θεοφόροι πα-τέρες δέν ὅρισαν νά διαβάζεται μό-νο ἡ ἀρχή τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ματθαίου, στήν ὁποία ἀναφέρεται ὁλόκληρη ἡ γενεαλογία τοῦ Χρι-στοῦ, ἀπό τόν πατριάρχη Ἀβραάμ μέχρι τόν δίκαιο Ἰωσήφ, τόν προ-στάτη τῆς Παναγίας Παρθένου, ὥστε νά ἀποδείξει ὅτι ὁ Χριστός ἦταν αὐτός τόν ὁποῖο προεφή-τευ-σαν οἱ προφῆτες καί ἀνέμεναν οἱ δίκαιοι ὡς τόν Μεσσία, ὡς τόν Σω-τήρα καί λυτρωτή τῶν ἀνθρώπων, ἀλ-λά ὅρισαν νά διαβάζεται ὡς ἀπο--στολικό ἀνάγνωσμα τό ἀπό-σπα--σμα ἐκεῖνο ἀπό τήν πρός Ἑ-βραί-ους ἐπιστολή, στό ὁποῖο ὁ μέ-γας ἀπό-στολος Παῦλος περιγρά-φει τά θαύματα τῆς πίστεως ὅλων τῶν δικαίων καί τῶν εὐσεβῶν τῆς Πα-λαιᾶς Διαθήκης, οἱ ὁποῖοι μέ καρ-τε-ρία ὑπέμεναν καί διωγμούς καί βασανιστήρια καί κάθε εἴδους τα-λαι--πω-ρί-ες, ἀναμένοντας καί αὐτοί τόν Μεσσία τοῦ κόσμου.

Ἔτσι, ὅπου καί νά στρέψουμε τό βλέμμα μας σήμερα, οἱ μορφές τῶν δικαίων καί τῶν ὁσίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μᾶς ὑπενθυ-μί-ζουν πόσο προνομιοῦχοι εἴμεθα ἐμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀξιωθήκαμε νά δοῦ-με Αὐτόν πού δέν εἶδαν ἐκεῖ-νοι. Ἀξιωθήκαμε νά ζήσουμε σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία ὁ Χρι-στός ἔχει ἔλθει στή γῆ, ἔχει γίνει ἄνθρωπος, ἔχει σταυρωθεῖ καί ἀναστηθεῖ καί μᾶς ἔχει χαρίσει τή σωτηρία. Ἀξιωθήκαμε νά ζή-σου-με σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁ-ποία οἱ ἐπαγγελίες καί οἱ ὑπο-σχέ-σεις τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτη-ρία τῶν ἀν-θρώ-πων ἔχουν γίνει πραγ-μα-τι-κό-τητα.

Καί εἶναι ἀλήθεια ὅτι, ἔχοντας συ-νηθίσει νά ζοῦμε στή μετά Χρι-στόν ἐποχή, δέν συνει-δητοποιοῦμε πόσο εὐλογημένοι εἴμαστε ἀπό τόν Θεό καί πόσο προ-νο-μιοῦχοι, για-τί ζοῦμε στήν ἐποχή τῆς Χά-ρι-τος. Ζοῦμε μέσα στήν ἀσφάλεια πού αὐτή μᾶς παρέχει. Ζοῦμε τή χαρά καί τό φῶς πού ἔχει φέρει ὁ Χριστός στή γῆ μέ τή γέννησή του. Ζοῦμε τή βεβαιότητα τῆς σωτηρί-ας μας. Καί ἀκόμη ἔχου--με συμπα-ρα-στάτες στήν πο-ρεία μας καί πρε-σβευτές ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅλους τούς ἁγίους, τούς ὁσίους καί τούς μάρτυρες πού ἔζησαν πρίν ἀπό ἐμᾶς, ἀλλά μᾶς ἀναμένουν «ἵνα μή χωρίς ἡμῶν τε-λειωθῶσι».

Καί εἶναι πράγματι μεγάλη ἡ εὔ-νοια αὐτή τοῦ Θεοῦ πρός ἐμᾶς, νά μᾶς δώσει τή δυνατότητα νά ζοῦ-με ἀπολαμβάνοντας τήν πραγμά-τωση τῶν ὑποσχέσεών του, ἄν σκεφθοῦμε ὅτι δέν ἀξιώθηκαν νά τίς ζήσουν ὅλοι ἐκεῖνοι τούς ὁποί-ους ἀναφέρει ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν πρίν ἀπό τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ, καί πίστευ-αν στόν Θεό, χωρίς νά ἔχουν τίς χει-ροπιαστές ἀποδείξεις πού ἔχου-με ἐμεῖς γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν ὑποσχέσεών του.

Αὐτή ἡ εὔνοια τοῦ Θεοῦ πρός ἐμᾶς, ἔναντι τῶν δικαίων καί τῶν ὁσίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, θά πρέπει, ἀδελφοί μου νά μᾶς αὐξάνει τόν ζῆλο γιά τόν Θεό καί τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν του. Θά πρέπει ὅμως νά μᾶς παρακινεῖ, ὥστε νά αὐξάνει στήν ψυχή μας καί ἡ πίστη στόν Θεό.

Διότι, ἐάν οἱ δίκαιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, οἱ ὁποῖοι, ὅπως εἴπαμε, δέν εἶχαν οὔτε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, μέσα στήν ὁποία ζοῦμε ἐμεῖς, οὔτε καί τήν ἐκπλήρωση τῶν ὑποσχέ-σεών του, εἶχαν τόση πίστη, ὥστε νά ὑπομένουν καί διωγμούς καί φυλακίσεις καί βασανιστήρια καί τόν θάνατο, προκειμένου νά μήν παρεκκλίνουν ἀπό τήν πίστη τους στόν Θεό καί τήν εὐσέβεια, ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, θά πρέπει νά ἔχουμε ἀκόμη μεγαλύτερη πίστη στόν Θεό καί ἀκόμη μεγαλύτερη ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη του, καί θά πρέπει ἀκόμη νά ἔχουμε περισ-σό-τερο ζῆλο καί διάθεση γιά νά ζοῦ-με σύμφωνα μέ τίς ἐντολές του, ὥστε νά ἀπολαύσουμε καί τήν ἐκπλήρωση ὅλων ἐκείνων τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ γιά τούς ἐκλεκτούς δούλους του καί γιά ὅσους θά τηροῦν τό θέλημα καί τίς ἐντολές του.

Αὐτό, ἀδελφοί μου, μᾶς παρο-τρύ-νει καί ἡ Ἐκ-κλησία μας σήμερα διά τοῦ πρωτοκο-ρυ-φαίου ἀποστό-λου Παύλου νά κά-νουμε στή ζωή μας. Νά ἐκ-φράσουμε τήν εὐγνω-μο--σύνη μας στόν Θεό γιά τήν εὐ-λογία πού μᾶς ἔχει δώσει καί θά μᾶς χαρίσει καί πάλι αὐτές τίς ἡ-μέ-ρες, νά προσκυ-νήσουμε δηλα-δή τόν δι᾽ ἡμᾶς καί διά τήν σω-τη-ρία μας γεννηθέντα Χριστό, μέ τήν οἰκειοποίηση καί ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν του στή ζωή μας, μι-μού-μενοι ἔτσι τήν πίστη ὅλων τῶν ἁγίων καί τῶν δικαίων τῆς Πα-λαιᾶς Διαθήκης, οἱ ὁποῖοι «μαρ--τυ-ρηθέ-ν-τες διά τῆς πίστεως οὐκ ἐκο-μί-σα-ν-το τήν ἐπαγγελίαν», ἀλλά μᾶς περιμένουν γιά νά ζήσουν μα-ζί μας ὅσα ὑποσχέθηκε ὁ Θεός σέ αὐτούς πού τόν πιστεύουν καί ὅσα «ἡτοίμασεν ὁ Θεός», καί τά ὁποῖα «ὀφθαλμός οὐκ εἶδεν καί οὖς οὐκ ἤκουσεν καί ἐπί καρδίαν ἀνθρώ-που οὐκ ἀνέβη», γιά ὅσους τόν ἀγα-ποῦν. Ἀμήν.